

Verslag Najaarsreis MeHoRo 2019 (1 t/m 8 oktober 2019)

Op uitnodiging van MeHoRo mocht ik, Annelies van Bruchem, samen met Theo en Lia Verweij en John Visser mee met de Najaarsreis 2019. Ik was heel benieuwd, want ik vroeg me wel eens af of de hulp van MeHoRo 30 jaar na de val van de Berlijnse muur nog nodig is!?

Tijdens de vergaderingen van het bestuur, waar ik namens de diaconie van de Ichthuskerk aanwezig ben, maakte ik al kennis met een groep mensen die heel betrokken en bevlogen zijn. Er moest dus iets zijn!! Ik hoopte het te ontdekken en dat aan u te kunnen overbrengen.

Van ieder bezoek wil ik u vertellen wat indruk heeft gemaakt op mij en de rest van de groep en hoe we kunnen helpen helpen!

Dag 2, Boedapest

Na een lange reis op de eerste dag, kwamen we op dag 2 aan bij het christelijke Bethesda Kinderziekenhuis in Boedapest.

Wat is me/ons bijgebleven?

Het verplegend personeel verdient heel weinig, ze kunnen achter de kassa bij de Aldi twee keer zoveel verdienen!!

Hoe kunnen we helpen?

De giften van MeHoRo worden in een diaconale kas gestopt. In geval van nood kan het verplegend personeel dan een gift of lening uit deze diaconale kas krijgen. Daarnaast is het verplegend personeel heel blij met het kledingtransport waaruit zij kosteloos enkele kledingstukken mogen uitzoeken.

Dag 3, Jibou 3

Na een kop koffie en cake bij Roberto en Helga thuis, neemt Helga ons mee. Samen met Anna-Maria (de social worker) hebben we 3 adressen bezocht die thuishulp krijgen vanuit de kerk.

- Echtbaar op 4^e verdieping, de man is zeer ernstig ziek en ook de vrouw tobt met haar gezondheid. Het is er bloedheet binnen, de ramen zijn beslagen, het water druipt in straaltjes naar beneden.

- Weduwe op de 5^e verdieping, zij heeft een herseninfarct gehad en was eenzijdig verlamd. Met hulp van de kerk heeft ze

revalidatietherapie gekregen en kan ze nu weer wat praten en lopen met hulp van een looprek

- Vrouw alleen in een woning

Wat blijft ons bij?

De mensen leven in kleine woningen, in een flat zonder lift. Vanwege hun gezondheid komen de mensen hun woningen niet meer uit, want ze kunnen simpelweg al die trappen niet meer nemen.

Verhuizen naar de begane grond is financieel niet te doen, want de huur van een appartement op de begane grond is hoger.

Hoe kunnen we helpen?

In de tijd dat wij er waren, was er ook een meneer Joop, een ZZP-er uit Nederland. Hij hielp Roberto met het verbouwen van 'de winkel'. Er was een tweedehands winkelinrichting geregeld en de ruimte werd door Joop gereed gemaakt en de winkelinrichting geïnstalleerd. Dan kunnen de goederen goed gepresenteerd worden. Ze zijn erg blij met de 2 transporten per jaar en geven aan dat er vraag is naar pannen en schalen en decoratiemateriaal.

Aan het einde van deze dag komen we rond 17.00 uur aan in Akos, waar we kunnen slapen in het gemeenschapshuis: Siloam Ház. Het belooft een drukke avond te worden, Zoltan laat ons weten dat we diezelfde avond nog twee meetings hebben: 1 met de presbyters van Akos om 18.00 uur, de andere met de presbyters van Geres om 19.30 uur: We zullen de avond afsluiten met een maaltijd met Zoltan en Atilla.

Akos

Wat is ons bijgebleven?

In Akos werden maandelijks voedselpakketten uitgedeeld, maar men merkt dat de behoefte veranderd. Daarom is ervoor gekozen de voedselpakketten nog maar 4 X per jaar uit te delen en daarnaast te starten met thuishulp. Een gemeentelid heeft net haar diploma voor verpleegkunde gehaald en zal op vrijwillige basis bij circa 15 à 20 adressen eens per maand aangaan. Ze denken aan medische zorg, geld voor medicijnen, hout voor verwarming.

Daarnaast is men hier zo overtuigd van het nut van diaconale hulp dat men ook een extra collecte is gestart.

Hoe kunnen we helpen?

De spullen en kleding die met de transporten worden gebracht worden verkocht, van de opbrengst kan men de diaconale hulp bekostigen. Ze kunnen goed gebruiken: koelkasten, fietsen een looprekken.

PS weet u nog? De foto van die man zonder benen die zich moest voortbewegen met een skateboard? Hij heeft via MeHoRo een rolstoel gekregen. Zoltan vertelde ons dat de man hem vaak niet gebruikt, want als het heeft geregend dan zijn de wegen erg modderig en dan zou zijn rolstoel vies worden

Geres

Wat is ons bijgebleven?

Hier zijn het niet de presbyters die diaconale hulp verlenen, maar hebben ze diaconale werkers. Dit zijn vaak de

partners van de presbyters.

Hier delen ze viermaal per jaar een voedselpakket uit aan weduwen, oude mensen en zieken. Daarnaast ondersteunen ze een aantal halfwezen.

Deze activiteiten willen ze graag voortzetten. Daarnaast hebben ze de wens om een dag voor ouderen te organiseren en een excursie voor ouderlingen e.d. om ze te waarderen voor al het werk dat ze doen en voor onderlinge binding.

Dag 4, Akos

We bezoeken 's morgens de school van Akos, directrice Valeria vertelt dat de school op dit moment wordt verbouwd, een deel van de school kan tijdelijk niet worden gebruikt. Dat betekent dat er ook in de kleine bibliotheek lesgegeven wordt.

Op het schoolplein worden nieuwe lokalen gebouwd zodat op termijn de gipschool gesloten wordt en wordt samengevoegd.

Trots laat Valeria de kasten zien die via MeHoRo zijn ontvangen en de oude schoolmeubels van Lexmond.

Na de lunch rijden we naar Felvinc, daar is in 2017 het jeugdproject afgerond. Theo en Lia zijn hier erg bij betrokken geweest en ook John. Dit betreft een bezoek uit belangstelling hoe het nu is. Het was een verrassing dat alle presbyters waren opgetrommeld voor een gezellige avond.

Dag 5, Satu Mare

Het is een lange, maar mooie rit van Felvinc naar Satu Mare. We arriveren rond 15.00 uur en kunnen meteen inchecken in een hotel om vervolgens meteen door te rijden naar Satu Mare, daar bezoeken we de kerk van waaruit de kleding wordt verkocht, daarna de chainchurch en hebben we een gesprek met Lajos Kiraly in de deaconhouse.

Wat is ons bijgebleven?

Lajos stuurt vanuit de deaconhouse 45 kerkelijke gemeenten aan, het diaconale werk staat nog wat in de kinderschoenen, maar er zijn veel plannen.

Ook de foto's die zijn gemaakt tijdens hun activiteiten spreken boekdelen. Appartementgebouwen met schimmel op de muur en jonge kinderen in de kamer.

Hoe kunnen we helpen?

De goederen uit transport worden verkocht. Van de opbrengst worden de diaconale acties betaald, zoals het uitdelen van maaltijden in de armste wijken. De kleding raken ze in Satu Mare niet makkelijk kwijt. De

goederen worden makkelijker verkocht. Ze vragen mee te denken, zodat ze bijvoorbeeld wasmiddel, zeep en zaden voor groenten en bloemen kunnen verkopen.

Dag 6, Satu Mare

We bezoeken een kerkdienst van ds Jozef Kiss in Paulesti. Ondanks dat de dienst amper een half uur duurt is er toch ook gelegenheid dat Theo iets over MeHoRo aan de gemeente verteld. Leuk weetje: de zoon van de dominee bespeelt het orgeltje, de jongen is 11 jaar. Na de dienst haasten we ons naar de stad, waar een herdenking wordt gehouden voor Janos Gonczeky (geëxecuteerd in 1849. Het is nat en het waait stevig het is erg koud!!! De rest van de dag verloopt rustig (rustiger dan gepland). 's Avonds gaan we nog even bij Lajos thuis op bezoek en kunnen we ook nog even zijn kerkje bezichtigen.

Dag 7, Tiszafüred

Vandaag verlaten we Roemenië en gaan weer een stukje richting Nederland. Op deze rit gaan we nog even aan bij gehandicaptenhuis in Tiszafüred. Hier worden we ontvangen door Sandor Szucs en hebben we tijdens de koffie een gesprek waar ook directrice Ildikó Hlavátsch bij is.

Wat is ons bijgebleven?

De maandelijkse bijdrage om hier te kunnen wonen kan door de meeste gezinnen/bewoners niet worden opgebracht. De kerken leggen het verschil bij. De bewoners worden met liefde verzorgd en men probeert met de beperkte middelen veel met en voor de bewoners te doen.

Hoe kunnen we helpen?

Ze zouden dolgraag op het terrein een asfalt pad aanleggen, zodat de voedselkarren, rolstoelen ed makkelijk verreden kunnen worden en niet in de kuilen blijven hangen. Ze hebben nu ongeveer 40% geasfalteerd. Daarnaast kunnen ze hier altijd computers, oude mobiele telefoons en digitale fotocamera's gebruiken voor de lessen.

Dag 8, Meerkerk

Gistermiddag zijn we nog doorgereden naar Mosonmagyaróvár. Vandaag rijden we naar huis waar we worden opgewacht door partners, gezin en een aantal bestuursleden van MeHoRo.

Conclusie?

Wat is het mooi om te zien dat de hulp van MeHoRo het de kerken in Roemenië mogelijk maakt om diaconale hulp te verlenen. En JA dat is nodig!!

Helpt u MeHoRo haar werk voort te blijven zetten?

Op zaterdag 2 november 2019 is de eerstvolgende kledinginzameling

Locatie: Loods M. van Leeuwen, Ambachtsweg 2 Meerkerk.

Of middels een financiële bijdrage op: NL 22 RABO 0127 0392 01